

Det at få beskrevet, hvordan børnemiljøerne er, det at få lavet handleplaner over, hvad der skulle til for at gøre dem bedre, synes vi er en rigtig god idé. Det er slet ikke noget, der er fremmed for os, og det synes vi bestemt kun vi kan anbefale.

Når vi så kigger på selve lovforslaget, er der nogle bemærkninger, vi gerne vil knytte til det, og en af bemærkningerne er den, vi lige har været inde om lidt tidligere, angående, at vi gerne så, at der også var en realistisk mulighed for økonomisk at lave nogle forbedringer i en prioriteret rækkefølge.

Jeg hører nu Venstres ordfører sige, at det er man åben over for at kigge på. Det er et andet udsagn end det, der står i lovforslagets bemærkninger, men det er bestemt i den rigtige retning, og det glæder vi os over.

Der er også en anden ting i lovforslaget, som vi gerne kunne ønske præciseret, og det er, at ansvaret for de her børnemiljøer skal være kommunernes. Det skal ikke være det enkelte dagtilbud, det skal være kommunernes ansvar. Vi så meget gerne, at de forældrevalgte bestyrelser blev mere inddraget i og forpligtet til at få gennemført de her planer. Det tror vi de vil være velegnede til, og de vil være interesserede i det.

Så vi synes, at det er et lovforslag, som peger i den rigtige retning. Vi har brug for planerne, og hvis pengene følger med nu, bliver vores bemærkninger til lovforslaget jo sådan en parentes, og det skulle vi da kun glæde os over.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes jo, der bliver sagt rigtig, rigtig mange fornuftige ting fra den socialdemokratiske ordførers side. Jeg vil bare gerne stille et spørgsmål om økonomi, også i sammenhæng med det næste lovforslag, vi behandler her i dag.

Er det ikke fornuftigt, når nu kommunerne faktisk en række steder får præsenteret, at der er behov for at gøre en indsats for at forbedre vores børns vilkår, at vi så siger til kommunerne: Så har I faktisk mulighed for ikke at sætte taksterne helt så meget ned, men bruge nogle af de her penge på at rette op i henhold til de her børnemiljøvurderinger? Er det ikke fornuftigt ifølge Socialdemokraterne?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Se, nu er vi Socialdemokrater så ubeskedne, at vi faktisk gerne vil begge dele på en gang, og det vil vi, fordi vi gerne vil skille de to ting ad. Nedsættelse af forældretaksterne arbejder vi med, for at børnefamilier skal have en bedre privatøkonomi, kvalitetsforbedringer i børnenes dagtilbud er en anden sag, og vi kommer jo lidt senere til, at vi faktisk er optagede af, at når man nedsætter forældretaksterne, må det endelig ikke gå ud over kvaliteten i dagpasningstilbudene.

Vi mener faktisk, at vi har råd til begge dele, og det ene er et familiepolitisk tiltag, som styrker børnefamilierne, det andet er et tiltag til at skabe kvalitetsløft i børnenes dagtilbud, og vi er så ubeskedne, at vi gerne vil begge dele.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg godt spørge den socialdemokratiske ordfører: Når nu forholdene i daginstitutionerne i dag er blevet, som de er, når der mangler flere og flere hænder derude – vi har fået de her 70.000 ekstra børn i daginstitutionerne, uden at der kommet flere hænder til – når nu pædagogerne faktisk siger, at de godt kan se, at der er nogle af de her børn, der kommer fra socialt udsatte familier, som har behov for en ekstra indsats, men at de ikke har mulighed for det, når nu de fysiske rammer i enhver daginstitution er væsentlig dårligere end og fuldstændig uden sammenligning med banker og realkreditinstitutter i de samme byer, er det så ikke, fordi kommunernes økonomi er så presset? Er det så ikke, fordi kommunerne faktisk ikke har de penge, de skal have til området, og kunne det ikke være en idé på den her måde at give kommunerne noget mere frirum til at sørge for at få tingene i orden?

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Vi deler det synspunkt, at kommunerne bør have et større frirum. Vi vil ikke anerkende den præmis, at vi som samfund ikke har råd til både at skabe kvalitetsforbedringer i børnenes pasningstilbud og skabe bedre vilkår for børnefamilier. Det er en præmis, som vi lægger ind, at vi mener, at vi har råd til begge dele, og at vi mener, at vi bør gøre begge dele. Så jeg anerkender ikke præmissen om, at vi skal til at gå ind og lave prioriteringer imellem områder, som både klæder hinanden, og som støtter hinanden i